



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

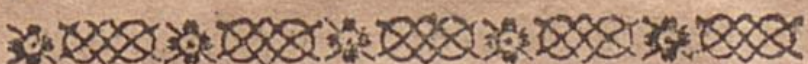
Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De sensu Iesu Christi dolentis super auersione peccatoris. Cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624



STIMVLVS COM-
PVNCTIONIS.

*De sensu Iesu Christi dolentis super
auerfione peccatoris.*

CAP. I.



GO vnigenitus Dei fili-
us, Dei virtus, & sapien-
tia clamito in plateis, &
in medio populi exalto
vocem meam: enutriui e-
nim, & exaltaui filios
hominum, ipsi verò spreuerunt me. Scri-
psi in visceribus tuis, ô homo, dulcissimã
legem noui testamenti mei, & in medio
cordis tui plantaui eam: & tamen displi-
cuit tibi lex mea immaculata, conuertens
animas, & fidele testimonium æterni a-
moris mei. Lõgè recessisti à me cum præ-
uaricatore Adã patre tuo, & abscondisti
te à me clementissimo Deo & liberatore
tuo, cū ambularē ad aurã, post meridiem.
Quid est hoc, fili aliene? Quò fugis à facie
mitissimi Dei, & Redēptoris tui? Nunquid
ego crudelis Dominus sum, quia celeri-
ter fugis me, & quæris meliorem Domi-

ANNA

num inuenire? Considera quid agas, & quam longè recedas à salute tua: gratis enim odio habes pretiosissimum remedium, & libertatē tuam. Facta est quasi vidua, infœlix anima tua, quæ posset, si tu diuinæ gratiæ cooperari velles, permanere in fide desponsationis suæ, & gaudere priuilegijs suauissimæ charitatis meæ. Et tamen abominata est me fidelissimum sponsum suum, & de spolijs eius inimici eius locupletati sunt. Quomodo obscuratum est aurum antiquæ dilectionis meæ, mutatus est bonæ conuersationis color optimus, dispersi sunt lapides templi & sanctuarij mei, in capite omnium platearum! Non placuit tibi habitatio Ierusalē ciuitatis meæ, quam dilexi: & annumeratus es inter ciues Babylonis, quam odiuit anima mea. Væ animæ recedenti à me! terrores enim mortis, militabunt aduersus illam, & dolores inferni inuenient eam. Irascentur ei catuli leonis rugientes vt rapiant, & quærant proiectam à Deo escam sibi. Ex quo enim, pro luce gratiæ meæ, posuisti tenebras peccati, & facta est nox tristissima offensionis meæ, omnes bestię syluæ infernalis pertransibunt, & apertis faucibus festinabunt ad deuorandam apostatricem animam tuam. Ergo

saltem amodò voca me, & dic: Deus meus, & dux meus es tu: iam non vltra fugiam te. Erravi, ô dulcissime Deus, sicut Cain profugus à facie tua: & seruiui dijs alienis in quibus non est salus, aut libertas mea. Ecce reuertor ad te, de seruitute nimis dura: requiro formosissimã lucem tuam de tenebris, & vmbra mortis quæ terruit me. Verè cognoui, per experienciã erroris mei, quia non est bonum aliquod extra te amabilissimi altissimi Dei filium, cui confecro viscera mea.

De suauitate Iesu Christi vocantis peccatorem ad pœnitentiam.

CAP. II.

VTinam placeret tibi, fili, pretiosior auro amicitia mea, & auribus cordis contriti, & humiliati audires subtilem vocem meam, qua saxa mouentur. Ego, quasi nutritius Ephraim gero curam tui, & cum duritia cordis tui lapidei pugnat magna, & fidelissima misericordia mea. Tu secundum duritiam tuam, & impœnitens cor, resistis melle dulciori spiritui meo: & ego secundum diuitias bonitatis infinitæ, quero emollire viscera tua secretis, & innumerabilibus inspirationibus meis. Tu fugis me persequentem te,

non.